

Eyes Seduction, 2007

Kaliopi Chamonikola

Kvíčala's theme of ornament takes broad steps. Sometimes he is considered to represent a formal decorativist and truly at first glance it might appear that it is not much more than a hedonistic seductive game of a painter. Mere shallow aesthetic joy aimed at one's eyes only. And here one might finish. However, the charm of his work (besides the aforementioned qualities) lies in the very fact that the painting possesses a wide range of possibilities for further interpretation, even though this might not be the preliminary objective of the author. Kvíčala's paintings open up a much deeper interpretational choice. They make references for example to hidden orders of nature.

An exceptional Austrian physicist Erwin Schrodinger in his book *What is Life?* writes that "to create an exceedingly larger order and seemingly unlikely arrangements of things is a fundamental quality of life, while the second law of thermodynamics states that things, once left to themselves, tend to end up in the most likely state of an ordered confusion."

Kvíčala's recent paintings balance on the edge of chaos and order. When we follow the chess-like move of the horizontal raster of the surface of his paintings or a fragment of an ornamental structure hidden through the shift of the dimension ratio into a seeming illegibility, we accept the artist's game of seduction (Jean Baudrillard). The seduction of form, passion for formal game rule of painting – all of those hide certain paradoxes. We cannot speak of the content, the theme, or the plot of the paintings. But some of the paintings of the *For your Eyes Only* bear resemblance to computer graphics and algorithms of simulated computer evolution processes. Others resemble Turing's stationary patterns – simulations of cellular automats. The seduction of stripes and shapes on the body of the tiger or cheetah is an aesthetic form that we admire, although in natural environment it has nothing in common with the category of aesthetics. It even represents a great danger to some species. Aesthetics in natural environment may be found everywhere where we would least be willing to expect it. Through the use of a modern raster microscope, even the beautiful molecular structure of the virus of the foot and mouth disease – a disaster for cattle breeders – does not lack aesthetic attraction. It must have been something along those lines which Tomáš Pospiszył had in mind when he noted that: "It is not the desire to picture nature that initiates the creation of ornament. It is the will to understand nature and to create an abstract geometric order derived from it. Similarly, Kvíčala's stubborn observation of ornament might be understood as an attempt to uncover the possibilities of visual art in its most concentrated form."

It might be too daring, but translated into the language of science, we might consider the theme of Kvíčala's paintings to be the very issue expressed by science through the notion of a complexity. "Theory of complexity refers to a study of behaviour of microscopic sets of simple units (such as atoms, molecules, bits, neurons) endowed by the quality to evolve in time." Complexities appear in natural environment at many levels and they create pictures within pictures and an infinite number of layers of patterns.

Thus, translated back into the language of art, Kvíčala's paintings – lines, colours and shapes – replace atoms and molecules. They therefore represent elementary artistic means in their time-creating dimension. In other words, Kvíčala's characteristic and unique formal terminology – waves, squares, stripes, and shapes of similar nature – is the substance of what creates, generates other pictures of pictures.

Svádění očí, 2007

Kaliopi Chamonikola

Kvíčala je svým tématem ornamentu široce rozkročen. Někdy je považován za formálního dekorativistu a skutečně se na první pohled může zdát, že je to jen hedonistická, svůdná, formální hra malíře, mělká, estetická pastva pro oči. Tím by se dalo skončit. Působení jeho tvorby (vedle zmíněných kvalit) nicméně spočívá v tom, že tato malba má řadu možností nejrůznějších výkladů, i když to nemusí být apriori programovým cílem autora. Kvíčalovy obrazy otevírají hlubší možnosti interpretace – odkazují kupř. ke skrytým řádům v přírodě.

Vynikající rakouský fyzik Erwin Schrodinger ve své knize *Co je život* říká, že „fundamentální vlastností života je vytvářet stále větší řád a zdánlivě nepravděpodobná uspořádání věcí, zatímco druhá věta termodynamická tvrdí, že když se věci ponechají samy o sobě, mají tendenci skončit v nejpravděpodobnějším stavu neuspořádaného zmatku.“

Kvíčalovy obrazy z poslední doby se pohybují někde na hraně chaosu a řádu. Když sledujeme šachovnicový posun horizontálního rastru hladiny jeho obrazů nebo fragment ornamentální struktury skryté posunem měřítka do zdánlivé nečitelnosti, přistupujeme na umělcovu hru na svádění (Jean Baudrillard). Svůdnost formy, vášeň pro formální herní pravidlo malby, skrývá určitý paradox. Vlastně nemůžeme mluvit o obsahu, námětu nebo syžetu obrazů. Ale některé obrazy z cyklu *Jen pro tvé oči* jsou kupř. nápadně podobné grafikám, algoritmům ze simulovaných počítačových evolučních procesů. Jiné připomenou stacionární Turingovy obrazce, simulace celulárních automatů.

Svádění pruhů, obrazců na těle tygra nebo geparda je estetická forma, kterou obdivujeme, ale v přírodě nemá s kategorií estetiky nic společného – pro některé živočišné druhy představuje dokonce velké nebezpečí. Estetiku v přírodě můžeme najít i tam, kde bychom to patrně nejméně čekali. S použitím moderního rastrovacího mikroskopu např. nechybí estetická přitažlivost nádherné molekulární struktury viru slintavky a kulhavky, zhouby chovatelů dobytka. Patrně něco podobného mohl mít na mysli také Tomáš Pospiszl, když poznamenal, že: „Podnětem k tvorbě ornamentu není touha zobrazovat přírodu, ale vůle pochopit ji a vytvořit abstraktní geometrický řád, z přírody odvozený. Podobně i Kvíčalovo tvrdohlavé zkoumání ornamentu můžeme chápat jako snahu po rozkrytí možností výtvarného umění v jeho nejkoncentrovanější formě.“

Možná to bude troufalé, ale přeloženo do vědeckého jazyka, mohli bychom za tématem Kvíčalových obrazů vidět to, co věda vyjadřuje pojmem komplexita: „Komplexita je studium chování makroskopických souborů jednoduchých jednotek (např. atomů, molekul, bitů, neuronů), které jsou vybaveny předpoklady vyvíjet se v čase.“ Komplexita se v přírodě objevuje na mnoha úrovních a vytváří obrazce v obrazcích a nekonečné vrstvy vzorů.

Přeloženo do výtvarného jazyka Kvíčalovy malby, namísto atomů, molekul atd. jsou to linie, barva, tvar – tedy elementární výtvarné prostředky v jejich časotvorné dimenzi. Jinými slovy Kvíčalův charakteristický a nezaměnitelný formální slovník – vlnovky, čtverce, pruhy apod. je to, co vytváří, generuje další obrazy obrazů.